

Já s plným břichem used k pergamenu
a pyskem mastným žehnal brk
hotov se cítil napsati poému
tu žáhou se ozval překrmený krk.
Takovou báseň co dá se zhudebniti
co slovo - perla, notu za notou
čas ubíhá, mně trhají se niti
a stránka bílá furt zeje prázdnotou.
Trávení mocné mě zvalo ku setmění
volání stolice, jež nelze odmítnout
ve stejné chvíli co přišlo uvolnění
veršů se spustil mohutný proud.
Písničku blbou jako kanálie
hladový tulák překrásně již pěl
po splavné žumpě fantasie
umělec o hladu tvořiti by měl.